

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3686/2566

พนักงานอัยการจังหวัดบัวใหญ่โจทก์ นาย ถ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3, ป.ยาเสพติด มาตรา 104, ป.ยาเสพติด มาตรา 162, ป.ยาเสพติด มาตรา 90, ป.ยาเสพติด มาตรา 145, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 17, ป.วิ.อ. มาตรา 159

ย่อ / หลักกฎหมาย

หลักการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคดีใดแล้ว คู่ความฝ่ายที่ไม่พอใจหรือไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นย่อมมีสิทธิที่จะอุทธรณ์และฎีกาได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่ถูกจำกัดสิทธิตามบทบัญญัติของกฎหมาย และการพิจารณาคดีนี้ในชั้นอุทธรณ์ต้องเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในภาค 4 ลักษณะ 1 อุทธรณ์ ตาม ป.วิ.อ. ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3 ดังนั้น การที่จำเลยอุทธรณ์เฉพาะขอให้ศาลอุทธรณ์กำหนดโทษจำคุกและปรับในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่ศาลชั้นต้นกำหนดมาใหม่โดยเห็นว่าโทษจำคุกและปรับสูงเกินไป โดยมีได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นเกี่ยวกับการปรับบทกำหนดโทษฐานเสพเมทแอมเฟตามีนตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 104, 162 และฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคหนึ่ง จึงถือว่าจำเลยพอใจไม่ได้แย้งดุลพินิจในการกำหนดบทกำหนดโทษตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว การกำหนดบทกำหนดโทษย่อมเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์จะก้าวล่วงไปวินิจฉัยการปรับบทกำหนดโทษอีกครั้งหนึ่งและปรับบทกำหนดโทษเสียใหม่ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (1) ซึ่งยุติไปแล้วนั้นมิได้ ทั้งกรณีไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ให้อำนาจศาลอุทธรณ์ในกรณีเช่นนี้ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่วินิจฉัยดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาและพิพากษาคดีภาค 1 ลักษณะ 1 อุทธรณ์ และไม่ก่อสิทธิให้จำเลยฎีกาในข้อที่ว่า ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทกำหนดโทษตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (1) ชอบหรือไม่ แม้ศาลฎีกาอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อนี้ ศาลฎีกาก็ไม่อาจรับวินิจฉัยได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 57, 66 วรรคสอง, 91 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 8 ปี และปรับ 450,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและให้ใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

มาตรา 97 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นจำคุก 12 ปี และปรับ 675,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุก 9 เดือน เพิ่มโทษหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ในความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและให้ใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 8 เดือน รวมจำคุก 12 ปี 17 เดือน และปรับ 675,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 6 ปี 8 เดือน 15 วัน และปรับ 337,500 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน 1 ปี ริมเมทแอมเฟตามีน อาวุธปืน และกระเป๋าสะพายเขียวสลับน้ำตาล ของกลาง จำเลยยื่นคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) โจทก์ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดโทษจำเลยเสียใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) เป็นว่า เพิ่มโทษกระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นจำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 600,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุก 8 เดือน รวมจำคุก 10 ปี 16 เดือน และปรับ 600,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 5 ปี 8 เดือน และปรับ 300,000 บาท หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาเดิม จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษากลับ ให้ยกคำร้องของจำเลย จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดมีผลใช้บังคับแล้ว ความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายยังคงมีการบัญญัติไว้เป็นความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามมาตรา 90 มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 145 วรรคหนึ่ง ระวังโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนบาท ส่วนความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนยังคงมีการบัญญัติไว้เป็นความผิดตามมาตรา 104 มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 162 ระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ศาลลงโทษจำคุกจำเลย 8 ปี และปรับ 450,000 บาท ก่อนเพิ่มโทษและลดโทษ ส่วนความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีน ศาลลงโทษจำคุกจำเลย 6 เดือน ก่อนเพิ่มโทษและลดโทษ โทษที่กำหนดตามคำพิพากษาดังกล่าวจึงไม่หนักกว่าโทษตามบทบัญญัติกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง กรณีจึงไม่ต้องด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ที่ศาลต้องกำหนดโทษเสียใหม่ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง จำเลยอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์กำหนดโทษจำเลยใหม่อีกครั้งโดยเห็นว่าโทษจำคุก 8 ปี และปรับ 450,000 บาท เป็นการกำหนดโทษที่สูงเกินไป ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า คดีนี้คำพิพากษากำหนดโทษความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนจำคุก 4 เดือน 15 วัน ซึ่งมีโทษตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 104, 162 ระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสอง ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายกำหนดโทษจำคุก 8 ปี และปรับ 450,500 บาท ซึ่งมีโทษตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเพื่อการค้าตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (1) ระวังโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท ดังนั้น โทษ

ที่กำหนดตามคำพิพากษาในความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวจึงไม่หนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมาย
ที่บัญญัติในภายหลัง กรณีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ขอให้ปรับบทและกำหนดโทษใหม่ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 145 วรรคหนึ่ง นั้น เห็นว่า เมทแอมเฟตามีน 186
เม็ดของกลาง คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 3.402 กรัม นับเป็นปริมาณค่อนข้างมาก อีกทั้งโจทก์
บรรยายฟ้องว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งจำเลยก็ให้การ
รับสารภาพ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามฟ้องจึงเป็นการมีไว้เพื่อการค้า ต้องปรับบทความผิดฐาน
จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเพื่อการค้า ตามมาตรา 145 วรรคสอง (1) หาใช้มาตรา 145 วรรคหนึ่ง
ดังที่จำเลยกล่าวอ้างในอุทธรณ์ไม่ เห็นว่า หลักการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น เมื่อ
ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้แล้ว คู่ความฝ่ายที่ไม่พอใจหรือไม่เห็นพ้อง
ด้วยกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น คู่ความฝ่ายนั้นย่อมมีสิทธิที่จะอุทธรณ์และฎีกาได้
ตามที่กฎหมายบัญญัติ เว้นแต่ถูกจำกัดสิทธิตามบทบัญญัติของกฎหมาย และการพิจารณาคดีนี้ใน
ชั้นอุทธรณ์ต้องเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในภาค 4 ลักษณะ 1 อุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. 2550 มาตรา 3
ดังนั้น การที่จำเลยอุทธรณ์เฉพาะขอให้ศาลอุทธรณ์กำหนดโทษจำคุกและปรับในความผิดฐานมี
เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่ศาลชั้นต้นกำหนดมาใหม่โดยเห็นว่าโทษจำคุก
และปรับสูงเกินไป โดยมีได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นเกี่ยวกับการปรับบทกำหนดโทษฐานเสพ
เมทแอมเฟตามีนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 104, 162 และฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน
ครอบครองเพื่อจำหน่ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 145 วรรคหนึ่ง จึงถือว่า
จำเลยพอใจไม่ได้แย้งดุลพินิจในการกำหนดบทกำหนดโทษตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เช่นนี้
การกำหนดบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 145 วรรคหนึ่ง กับมาตรา
104, 162 ย่อมเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์จะก้าวล่วงไปวินิจฉัยการปรับ
บทกำหนดโทษอีกครั้งหนึ่งและปรับบทกำหนดโทษเสียใหม่ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน
ครอบครองเพื่อจำหน่ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 145 วรรคสอง (1) ซึ่งยุติไปแล้ว
นั้นมิได้ ทั้งกรณีไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดที่ให้อำนาจศาลอุทธรณ์ในกรณีเช่นนี้ คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ที่วินิจฉัยดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิจารณา
และพิพากษาคดีภาค 1 ลักษณะ 1 อุทธรณ์ และไม่ก่อสิทธิให้จำเลยฎีกาในข้อที่ว่า ที่ศาลอุทธรณ์
ปรับบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 145 วรรคสอง (1) ชอบหรือไม่ แม้
ศาลฎีกาอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อนี้ ศาลฎีกาก็ไม่อาจรับวินิจฉัยได้เพราะกรณีที่อนุญาต
ให้ฎีกาได้ต้องเป็นกรณีที่คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อ
ศาลอุทธรณ์ยังไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ขอให้กำหนดโทษจำคุกและปรับในความผิดฐานมี
เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายใหม่ โดยเห็นว่าโทษจำคุกและปรับที่ศาลชั้นต้น
กำหนดมาสูงเกินไปนั้น ศาลฎีกาจึงเห็นสมควรวินิจฉัยอุทธรณ์จำเลยโดยไม่ต้องย้อนสำนวนไป
ให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีก เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) บัญญัติให้
ศาลกำหนดโทษเสียใหม่ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังแก่ผู้กระทำความผิดที่กำลังรับโทษอยู่
เมื่อโทษที่กำหนดตามคำพิพากษานั้นหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง แต่เมื่อ
โทษในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่กำหนดตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้นไม่หนักกว่าโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 145 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติใน

ภายหลัง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ที่ศาลจะกำหนดโทษจำคุกและปรับในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายใหม่ ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยข้อต่อไปว่า ที่ศาลอุทธรณ์ไม่กำหนดโทษในการเพิ่มโทษจำเลยใหม่ชอบหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 บัญญัติว่า ถ้ากฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดไม่ว่าในทางใด เว้นแต่คดีถึงที่สุดแล้ว แต่กรณีนี้คดีถึงที่สุดแล้วดังต่อไปนี้ (1) ถ้าผู้กระทำความผิดยังไม่ได้รับโทษ หรือกำลังรับโทษอยู่และโทษที่กำหนดตามคำพิพากษานหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง...ให้ศาลกำหนดโทษเสียใหม่ตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง... ดังนี้ คำว่า กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดหรือกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดดังกล่าวนี้ หมายถึง กฎหมายที่บัญญัติถึงกำหนดโทษหรือโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นด้วย ซึ่งคดีนี้และตามฎีกาจำเลยได้แก่บทบัญญัติการเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดอีก หากมีการแก้ไขบทกฎหมายดังกล่าวในทางที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดและมีผลที่จะทำให้จำเลยได้รับโทษน้อยลง ศาลก็มีอำนาจแก้ไขโทษที่จะลงแก่จำเลยได้ภายในเงื่อนไขของมาตรา 3 ได้ โดยมีใช้เป็นกรณีแก้ไขคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้วดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย เมื่อบทบัญญัติเรื่องการเพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97 ถูกยกเลิกไปแล้ว โดยประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังไม่มีบทบัญญัติให้เพิ่มโทษ ดังนี้ ศาลจึงไม่อาจเพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดที่ถูกยกเลิกไปแล้วและกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดได้ การเพิ่มโทษกึ่งหนึ่งจึงหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง จึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) อย่างไรก็ดีตาม เมื่อประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 17 บัญญัติว่า บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญาให้นำไปใช้ในกรณีแห่งความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ดังนั้น แม้กฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันเป็นกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่กฎหมายในประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้บัญญัติเรื่องเพิ่มโทษเพราะกระทำผิดอีกไว้ ก็มิได้หมายความว่าศาลไม่อาจเพิ่มโทษตามบทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญา เมื่อจำเลยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอีกโดยไม่เจตนาหลบและโจทก์ได้ขอให้เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด มาตรา 97 ไว้แล้ว ย่อมถือได้ว่าโจทก์มีความประสงค์จะขอเพิ่มโทษฐานไม่เจตนาหลบและได้กล่าวในคำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 159 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3 แล้วด้วย ศาลย่อมมีอำนาจเพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ที่เป็นบททั่วไปได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น อนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดโทษใหม่ว่า หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปีนั้น เป็นการมีคำสั่งเกินกว่าคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่พิพากษาว่ากรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้ไม่เกิน 1 ปี อันเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่วินิจฉัยเกี่ยวกับการปรับบทกำหนดโทษในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนและการปรับบทกำหนดโทษในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (1) โดยให้บังคับการปรับบทกำหนดโทษไปตามคำสั่งของศาลชั้นต้น และพิพากษากลับให้กำหนดโทษการเพิ่มโทษจำเลยใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) โดย

เพิ่มโทษกระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นจำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 600,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน เป็นจำคุก 8 เดือน เมื่อลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งแล้ว ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย คงจำคุก 5 ปี 4 เดือน และปรับ 300,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน คงจำคุก 4 เดือน เมื่อรวมกับโทษจำคุกในความผิดฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและให้ใช้ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตแล้ว เป็นจำคุก 5 ปี 12 เดือน และปรับ 300,000 บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้ไม่เกิน 1 ปี

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · จาตุรงค์ สรณวัตร · วิเชียร อภิรัตน์มนตรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3686/2566>